

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงเรียกว่าไม่เอาอะไร

การช่วยโลกนี้จริง ๆ นะเรา ไม่ได้กล้าไม่ได้กลัวพูด พูดอย่างเป็นธรรม ที่บริจาค แก่ชาติของเรานี้เรียกว่าสุดกำลังเรา คือเราไม่เอาอะไรเลยฟังซิ เราปล่อยหมดทุกอย่าง บรรดาจตุปัจจัยไทยทานที่มามากมาน้อยนี้ออก ๆ ออกตลอดไปหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ ติดวัดเรา เราไม่เอา ช่วยทั้งนั้นแหละ เราช่วยจริง ๆ จึงว่าช่วย ธรรมมีความพอ ก็เลสไม่มีความพอ ได้เท่าไรไม่พอ ๆ เหมือนใส่เชื้อไฟเข้าสู่ไฟ ไหม้หมดไม่มีเหลือ อันนี้ใส่สิ่งต่าง ๆ เข้าไปสู่ความโลภมันกลืนหมดเหมือนไฟ แต่ธรรมไม่เป็นอย่างนั้น มีพอมือขอบมีเขต พอเป็นวรรคเป็นตอนเรื่อยไปจนกระทั่งพอสุดท้าย พอสุดยอด ที่นี้เอาอะไรมาเพิ่ม ก็ตกออกหมด เรียกว่าพอ พอโดยสมบูรณ์

นี่เราก็พูดตรง ๆ เราก็พอแบบสมบูรณ์ เราไม่มีอะไรที่จะมาข้องใจว่าเรายังขาดอะไร ๆ บ้างในสามแดนโลกธาตุนี้ เราไม่ปรากฏในหัวใจเรา เรียกว่าพอ ปล่อย สลัดหมดโดยประการทั้งปวง โลกธรรม ๘ ขาดสะบั้นไปหมด โลกธรรม ๘ ใครก็ทราบ ใช้ไหมล่ะ เป็นเครื่องหมายของสมมุติ โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ นินทา สรรเสริญ สุข ทุกข์ หมดภายในใจไม่มีเหลือเลย ก็มีเหลือแต่ธาตุแต่ขั้นที่หมุนไปเพื่อโลกเท่านั้น ที่หมุนทุกวันนี้หมุนเพื่อโลกนะ ใจเราไม่หมุน พอทุกอย่าง

อย่างวันนี้ก็จะไปอำเภอมัญจาคีรี จะกลับในวันนี้ ก็สงเคราะห์โลกนั้นแหละ ไปไกลอยู่ เกือบ ๓ ชั่วโมงละมั้งกว่าจะถึงมัญจาคีรี ไปก็ไม่ได้ค้าง เทศน์จบแล้วเราก็กลับ อย่างนั้นละ และอีกที่ไหน ไม่มีเวลาวางนะเรา เราทำเพื่อโลกไม่ได้ทำเพื่อเรา ฟังดูซิว่า เราเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว เวลาเราตายนี้มีท่านผู้มาบริจาค บรรดาลูกศิษย์ลูกหา จะกว้างขวางอยู่ไม่น้อยนะที่เข้ามาบริจาคในงานศพเรา เวลาเราตายเขาจะมาเผาศพเรา แล้วสมบัติเงินทองที่เขาบริจาคทั้งหมด ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นเก็บรักษาไว้ทั้งหมด แล้วให้เอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้าย เราเองจะเผาด้วยไฟ เท่านั้น เขียนไว้แล้วนะนี่ จึงเรียกว่าไม่เอาอะไร ถึงขนาดนั้นเป็นวาระสุดท้าย

ร่างกายเผาลงไปแล้ว ให้เอาสมบัติเงินทองที่บริจาคมาเพื่อเผาศพนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เราก็เผาด้วยไฟไปเลย จึงเรียกว่าพอ เข้าใจไหมนั้น จะเอาอะไรอีกทั้งหมดแล้วนี่ มันพอขนาดนั้นละ ไม่เอาอะไร (นิมนต์หลวงตาให้อยู่นาน ๆ ครับ) เราไม่ได้ถามผู้พิพากษาใหญ่ ลมหายใจเป็นผู้พิพากษาใหญ่ จากนี้ก็จะเตรียมตัวไปมัญจาคีรี หลวงพ่อผาง ไกลอยู่นะร่วม ๓ ชั่วโมง ไปแล้วก็กลับวันนี้ด้วย มีเทศนาว่าการ ไปที่ไหน

เรื่องเทศน์นี่ยกให้เลย พอโผล่หน้าเข้าไป ธรรมาสน์มาพร้อมแล้ว ไปที่ไหนเหมือนกัน เราไปในงานธรรมดาๆ ช่วยเป็นกันเองๆ เราไม่ได้ไปในงานเทศน์ พอไปบ๊ีบเขาเอา ธรรมาสน์มาวางหน้าแล้ว ต้องได้เทศน์ อย่างนั้นละ

อย่างไปวัดนาสีดาเหมือนกัน นั่นก็ได้เทศน์จนได้ เราบอกเรามาเป็นกันเอง ท่าน จันทโรสมเป็นรุ่นน้อง อยู่หนองผือมาด้วยกัน สนทนสนมกันมากแต่ไหนแต่ไรมาตั้งแต่นั้น ท่านกับเราเคารพนับถือกันมากอยู่ ที่นี้พอทราบว่าท่านเสียแล้วเอาศพท่านมาวัดนาสีดา เราก็ไปเยี่ยมศพท่านครั้งแรก ครั้งสุดท้ายเผาศพนี้เราบอกว่า นิมนต์ไม่นิมนต์ไม่จำเป็น เราจะไปเองเราว่าจั้น แต่เขาก็มานิมนต์จนได้ เขานิมนต์ไปงานศพเฉยๆ เขาไม่ได้ว่ามีงานนั้นงานนี้ แต่ไปแล้วเขาเอาธรรมาสน์ขึ้นมายัดใส่กันเราให้ขึ้นเทศน์จนได้ อย่างนั้นละไปไหนมีเทศน์ตลอด จากนี้ก็จะไปมัจฉา ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*